

RANO:

Myśl na dzisiaj: Panie, moje serce cieszyć się będzie z Twojej pomocy.

Anioł Pański...

Modlitwa rekolekcyjna: Oblubienico Ducha Świętego! Wyproś mi tę łaskę, bym nie oszukiwał siebie samego i uszanował prawdę. Przybytku Ducha Świętego – módl się za mną. Amen.

W CZASIE DOGODNYM:

Lustro

Modlitwa do Ducha Świętego (ta, lub inna):

Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę.

O to dziś błagam Cię.

Przyjdź w swojej mocy i sile,

Radością napełnij mnie.

Przyjdź jako Mądrość do dzieci.

Przyjdź jak ślepemu wzrok.

Przyjdź jako moc w mej słabości,

Weź wszystko, co moje jest.

Przyjdź jako źródło pustyni,

mocą swą do naszych dusz.

O niech Twa moc uzdrowienia

dotknie, uleczy mnie już. Amen.

Słowo Boże:

Mt 13,3-9: „Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, niektóre ziarna padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybijały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha.”

Rozważanie(w załączniku, dla chętnych, dłuższa wersja rozważania):

Przypowieść o siewcy jest jedną z nielicznych, do których Pan Jezus dał wyjaśnienie. Ewangelista Mateusz tak (Mt 13,18-23) owo wyjaśnienie zapisał:

„Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy! Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. Posiane na miejsca skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje ono bezowocne. Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny.”

Dzięki powyższemu wyjaśnieniu, interpretacja przypowieści wydaje się być znacznie łatwiejsza. **Siewca** to Bóg, **ziarno** to Słowo Boże, a cztery rodzaje gleby (miejsca) – **droga**, **miejsce skaliste**, **cierniem ziemia porośnięta**, **ziemia żyzna** – na które pada ziarno, to ludzie, do których Słowo jest skierowane. Wiadomo, że Bóg kieruje swoje Słowo do wszystkich ludzi, tym samym – biorąc pod uwagę treść **Przypowieści o siewcy** – można powiedzieć, że każdy człowiek (w zależności od tego jak potraktuje to, co Pan Bóg ma mu do powiedzenia) należy do którejś z czterech grup, symbolizowanych przez wzmiankowane cztery rodzaje gleby. Należy tutaj zauważyć, że tych, którzy tworzą trzy pierwsze grupy, Pan Jezus ocenia zdecydowanie negatywnie, ponieważ ludzie ci nie przyjmują prawdy o sobie i w efekcie nie przynoszą plonu (nie owocują).

Nasz Zbawiciel w taki sposób konstruuje tę przypowieść, by każdy człowiek mógł siebie do którejś ze wzmiankowanych grup przyporządkować. Wynika z tego, że **Przypowieść o siewcy** spełnia (może spełniać) rolę lustra, w którym człowiek ma możliwość zobaczenia siebie takim, jakim jest naprawdę. Ten, który zamyka oczy na prawdę (tzn. **droga**, **miejsce skaliste**, **cierniem ziemia porośnięta**), jest godny pożałowania, bo chociaż Słowo „skutecznie i ostrzej niż miecz obosieczny” (Hbr 4,12) ukazało go takim, jakim rzeczywiście jest, to jednak człowiek ów nie wykazał woli współpracy z Duchem Świętym, by dzięki temu osiągnąć wyzwolenie, o którym mówi Pan Jezus w J 8,31-32 („Jezus powiedział do Żydów, którzy Mu uwierzyli: Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.”) Przyjrzyjmy się zatem poszczególnym grupom:

DROGA: W **Przypowieści o siewcy** człowiek (grupa ludzi), o którym Pan Jezus mówi w następujący sposób: „Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze.”

Grupa negatywnie oceniana przez Pana Jezusa.

Źródłem takiej właśnie oceny jest fakt, że **droga** choć słucha Słowa, to jednak nie rozumie Go. Ów brak zrozumienia nie bierze się stąd, że słuchający szwankuje na umyśle, bądź też stąd, że treść Słowa jest tak trudna i skomplikowana, że przeciętnie inteligentny człowiek nie jest w stanie tej treści zrozumieć. **Droga** nie rozumie Słowa, ponieważ nie chce zrozumieć. Mamy więc tutaj do

czynienia ze złą wolą człowieka i w tym kontekście staje się bardziej jasne, dlaczego mówiąc o tej właśnie grupie ludzi, Pan Jezus wskazywał na dużą aktywność złego ducha. W efekcie, zła wola **drogi** wsparta działaniem diabła, skutkuje odrzuceniem prawdy ukazywanej przez Słowo.

Droga to ludzie, którzy szukając usprawiedliwienia dla swej złej woli, zwracają się często przeciwko temu co Boże, widząc w Bogu („O ile istnieje!”) i Jego wymaganiach, symbole tego co tyrańskie i oszukańcze.

MIEJSCE SKALISTE: W **Przypowieści o siewcy** człowiek (grupa ludzi), o którym Pan Jezus mówi w następujący sposób: „Posiane na miejsca skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje.”

Grupa negatywnie oceniana przez Pana Jezusa.

Jak się wydaje, bardzo wielu tzw. wierzących i praktykujących, może siebie w tej grupie zobaczyć. Deklaracja: „Jestem wierzący i praktykujący” jest deklaracją ważną nie tylko z tego względu, że obserwując zanik praktyk religijnych wnioskujemy o zaniku religijności – a może nawet wiary – w ludziach. **Przypowieść o siewcy** wskazując na **miejsce skaliste** uczy nas, że może być ktoś gorliwie praktykujący („słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje”), a przy tym wierzący powierzchownie, lub zgoła nie-wierzący. Ta powierzchowność ujawnia się w chwili, gdy deklarowanej przez tego rodzaju człowieka wierze, życie mówi twarde „Sprawdzam!” **Miejsce skaliste** tego rodzaju sprawdzian zazwyczaj oblewa, ponieważ nie ma w sobie męstwa, czyli tego rodzaju zdolności, dzięki której trwa przy tym co dobre, prawdziwe i piękne nawet wówczas, gdy jest to trudne, czy wręcz niebezpieczne. Prawda o tym, że w godzinie próby może się okazać moralnym miernotą i tchórzem, jest prawdą bardzo bolesną. Dlatego też **miejsce skaliste** nie przyjmuje jej do wiadomości, w lekkomyślny sposób sądząc, że egzaltacją nadrobi braki w pracy nad sobą. Ludzie należący do tej grupy nie są tymi, na których można w pełni polegać, ponieważ swoje i innych życie traktują jak zabawę, stroniąc od tego co solidne, głębokie, mądre i święte. Z powyższego też wynika, że wiara i praktykowanie wiary to nie tyle wiedza teologiczna, tzw. „chodzenie do kościoła”, czy znajomość z jakimś księdzem, lecz przede wszystkim obecność w człowieku pragnienia łaski uświęcającej i mężne kierowanie się w życiu zasadami wiary.

CIERNIEM ZIEMIA POROŚNIĘTA: W **Przypowieści o siewcy** człowiek (grupa ludzi), o którym Pan Jezus mówi w następujący sposób: „Ziarno posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje ono bezowocne.”

Grupa negatywnie oceniana przez Pana Jezusa.

Należący do tej grupy widzą prawdę, którą odkrywa przed nimi Słowo. Problem polega na tym, że w mniemaniu owych ludzi, są w życiu istotniejsze (ważniejsze) sprawy, aniżeli prawda dająca wyzwolenie i – w efekcie – zbawienie. W Boga wierzą, ale nie wierzą Bogu, że już dzisiaj, teraz, w tej chwili, nie zwlekając należy się nawrócić i zacząć pełnić wolę Bożą. Sądzą, że ciągle mają na to czas, a póki co należy zająć się tym, co naprawdę ważne, tzn.: rozwiązywaniem życiowych problemów („troski doczesne”) i robieniem pieniędzy („ułuda bogactwa”). Nie są to ludzie, którzy przez całe swoje życie, współpracując z Łaską Bożą, umacniając się świętymi Sakramentami, dążą do zbawienia. Należy wprost powiedzieć, że u tych ludzi wiara – jest wątpliwa, miłość – na pokaz i dla osiągnięcia dobrego samopoczucia, nadzieja – upatrywana tylko w doczesności. W takim kontekście nawrócenie jawi się im jako niedorzeczność, a pełnienie woli Boga, jako skazywanie się z góry na porażkę w tzw. wyścigu szczurów, czyli bezwzględnej rywalizacji o kasę, władzę i seks.

ZIEMIA ŻYZNA: W **Przypowieści o siewcy** człowiek (grupa ludzi), o którym Pan Jezus mówi w następujący sposób: „Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny.”

Grupa pozytywnie oceniana przez Pana Jezusa.

Owa pozytywna ocena bierze się stąd, że **ziemia żyzna** to ludzie, którzy wydali pożądaną przez Boga plon, tzn. nawrócili się i postępowali odtąd zgodnie z wolą Bożą. Nie każdy to uczynił w sposób doskonały, tym niemniej na tyle wystarczająco, że są od tej chwili związani z Chrystusem. Ludzie ci, przyłgnąwszy do Jezusa, Wcielonego Słowa, świadomie dążą do zbawienia współpracując na co dzień z Duchem Świętym.

Droga. Miejsce skaliste. Cierniem ziemia porośnięta. Ziemia żyzna.
Kim jesteś, drogi bracie, siostrze?

Modlitwa do Matki Bożej:

Maryjo, Matko moja. Pomóż mi zrozumieć, jak miłe jest Jezusowi moje dobrowolne uniżenie się przed prawdą i mądrością Jego Ewangelii. Amen.

NA ZAKOŃCZENIE DNIA:

Rachunek sumienia

Modlitwa: Pokrzepiony Najświętszym Sakramentem Ciała i Krwi Twojej, proszę Cię Panie Jezu, abym za wstawiennictwem najświętszej Matki Twojego Syna, trwał w prawdziwej wierze, i wyznawał ją słowami i uczynkami. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.